

DZIEŃ POMORSKI

BEZPARTYJNE PISMO CODZIENNE

Dzisiejszy
numer liczy **10 str.**Naczelny Redaktor przyjmuje
codziennie od godz. 12-7 w pol.

Redaktor Naczelny i Wydawca: Dr. Adam Brzeź

Konto czekowe P. K. O. Nr 160-31

Cena numeru
w Toruniu
i na prowincji **gr. 20**

Rekubis: redakcja nie zwraca

Redakcja Administracja: Toruń, Szeroka 11

Tel. Redakcji dziennej 402, nocny 211
Telefon Administracji 206Oddziały: Gdańsk, Stadtgraben 6, telefon 214-04 — Gdynia, ul. 10 lutego, tel. 15-64 — Grudziądz, Sienkiewicza 9, tel. 442.
Wejnerowo, Gdańska 4, telefon 64, — Bydgoszcz, ul. Mostowa 6, tel. 22-18, — Inowrocław, ul. Dworcowa 3, telefon 312.

Rok III.

Toruń, piątek 26 czerwca 1931

Nr. 144

Alarmy i spory dookoła Hoovera

Niemieckie pogroźki i dążenia do rewizji planu Younga

Orędzie prezydenta Hoovera, zawierające propozycję rocznego moratorium dla wszystkich zobowiązań państw europejskich wobec Ameryki wzamian za udzielenie takiegoż moratorium reparacyjnego Niemcom, wywołało wrzenie piorunujące. Zakotłowało się poprostu europejskim mrowisku. Niemcy dosłownie oszaleli z uciechy, niemniej z całą trzeźwością przebiegłością polityczną kuja żelazo pólki gromy i wysuwają coraz śmielej pazury swych pretensyj i zastrzeżeń.

„Vossische Zeitung“ zaznacza, że aczkolwiek projekt Hoovera jest ratunkiem dla Niemiec i Europy, to jednak nie daje jeszcze podstaw do „ostatecznej“ (?) rewizji planu Younga. W każdym razie „proces rewizji został wdrożony“ — pisze otwarcie wspomniane pismo.

„Berliner Tageblatt“ podkreśla, że orędzie Hoovera oznacza zerwanie z dotychczasową polityką. „Przyпускаć należy, że po tym jednym roku zwłoki nie wszystko powróci do obecnego stanu.

Polakożerca „Germanja“ otwarcie zupełnie wysuwa groźby, pisząc, że propozycja Hoovera nie może być związana z jakimkolwiek dalszymi obciążeniami natury politycznej, któreby wymagały nowych ofiar ze strony Niemiec.

Do tych „obciążen“ niewątpliwie zaliczyć należy wysuwana przez niektóre kółka francuskie konieczność uroczyście stwierdzenia przez Niemcy zrezygnowania z wszelkich w stosunku do Polski pretensyj rewizjonistycznych.

Wszystkie oświadczenia prasy niemieckiej brzmią wprost cynicznie i brutalnie szczerze.

CO POWIE PARYŻ?

Prasa francuska stwierdza, że orędzie Hoovera było niespodzianką dla Francji, która nie była zapytywana o zdanie. Pomiedzy pismami francuskimi różnych obozów wywiązała się na temat orędzia Hoovera zacięta polemika.

„Temps“ pisze, że projekt Hoovera jest głęboką modyfikacją planu Younga, który nie

przewiduje moratorium tego rodzaju. Koszt tej operacji ratunkowej Niemiec byłyby znaczne: Stany Zjednoczone poniosłyby ofiary 6 miliardów franków, Francja 2½ milarda, Anglja, Italja i Belgja około 250 milionów. Najdrożej zapłaciłyby Stany za „uzdrowienie“ Niemiec, te ostatnie i nadal zbroiły się.

Opinia angielska nógót wyraża zadowolenie i oczekuje realizacji projektu Hoovera.

Rząd włoski wysunął propozycję uzależnienia moratorium dla Niemiec od zrezygnowania z Anshlusu.

W każdym razie stwierdzić należy, że punkt ciężkości zagadnień znajduje się w Paryżu i w tą stronę Niemcy spoglądają ze zdenerwowaniem.

Francja nie odstąpi od planu Younga

Paryż, 25. 6. (PAT.). Tekst odpowiedzi francuskiej, który został wczoraj zakomunikowany ambasadorowi amerykańskiemu w Paryżu zostanie ogłoszony dopiero, gdy odpowiedź ta dojdzie już do Waszyngtonu. W kołach dobrze poinformowanych jednak twierdzą, że rząd francuski powziął stanowczą postawę co do praw państw, będących wierzycielami Rzeszy Niemieckiej, że odpowiedź francuska wskaże na konieczność pogodzenia planu prezydenta Hoovera z interesami mocarstw, od któ-

rych żąda się nowych ofiar na rzecz Niemiec. Zamiast postanowionego moratorium Niemcy wniosą do banku wyplat międzynarodowych roczne bezwarunkowe spłaty, wynikające z zobowiązań planu Younga, poczem suma tym sposobem spłacona zostałaby później zwrócona Rzeszy Niemieckiej w formie awansu. Byłaby to suma sumarów zwykła operacja buchaltaryjna i sytuacja dla Niemiec okazałaby się tą samą, jaką przewiduje plan Hoovera.

Ofiarny czyn grudziądzkiego patrioty

(o) Warszawa, 25. 6. (tel. wł.). Prezmjer Prystor otrzymał wczoraj z Grudziądza list następującej treści:

„Jako dyrektor Banku Spółdzielczego Związku Towarzystwa Kupców w Grudziądzu otrzymuje pensje miesięczną w wysokości 917 zł. W zrozumieniu ciężkiej sytuacji państwa uważam, że ofiary powinno ponieść ca-

łe społeczeństwo i pozwalam sobie złożyć na rzecz państwa do rozporządzenia p. Premjera skromny datek w wysokości 100 zł. miesięcznie, w celu podtrzymania mocarstwowego stanowiska Polski, do chwili aż rząd uzna, że finanse państwa oparte są na dość silnych podstawach.

(podp.) Mieczysław Miklaszewski.

Szczęśliwy przelot Atlantyku z Ameryki do Niemiec

Berlin, 25. 6. (PAT.). Lotnicy amerykańscy Post i Getty, którzy przedwczoraj wystartowali z Nowej Funlandji do lotu transatlantyckiego, wylądowali wczoraj o godz. 18.40 na lotnisku w Hanowerze. Po próbnym starcie zmuszeni byli do lądowania ce-

lem uzupełnienia zapasów gazołiny. O godzinie 19.10 samolot wystartował do Berlina, dokąd przybył o godz. 20.30. Jeden z silników ma być podobno lekko uszkodzony. Lotnicy w Berlinie przenocują.

Kazanie Brueninga

o dobrej woli, zaufaniu i współpracy „pokojoych“ narodów

Berlin, 25. 6. (PAT.). Dziś około północy kanclerz Bruening wygłosił przez radio wielką mowę polityczną, która była transmitowana również i na Amerykę. W słowach pełnych uznania kanclerz wyraził się o inicytywie prezydenta Hoovera. Projektowany rok zwłoki nie tylko prowadzi ma do odnowienia międzynarodowego zaufania w dziedzinie gospodarczej, lecz również do uwolnienia stosunków politycznych między krajami od napięcia oraz poparcia i wzmocnienia pokojowego rozwoju tych

stosunków. Oba te cele pozostają ze sobą w ścisłym związku. Rozwój Europy i świata zależy od tego, aby ci, których tragiczny los uczynił wzajemnymi wrogami w wojnie światowej, obecnie zdecydowanie zdobyli się na decyzje, których od wszystkich rządów i narodów wymaga straszliwa niedola. Niemcy pragną szczerzej współpracy pod względem politycznym ze wszystkimi narodami. Im łagodniejszym stanie się ciężki kryzys gospodarczy państwa w Niemczech, tem silniej i

solidarniej ujawnić się musi gotowość i zdolność narodu niemieckiego do tego, aby stać się szanującym pokój i porządku w Europie. — Rząd niemiecki uświadamia sobie, że w sprawach tych szczególnie ważną rolę odegrają przyszłe stosunki między Niemcami i Francją. Kanclerz wierzy, że przy obustronnej dobrej woli znajdują się środki i drogi do zbliżenia niemiecko-francuskiego. Rząd niemiecki starać się będzie uczynić wszystko, ażeby w interesie Europy zapewnić wielkodusznej akcji Hoovera powodzenie. Rząd niemiecki nie zaniecha danej okazji dla wykazania dobrej woli, skoro tylko dojdzie do porozumienia w sprawie rocznej zwłoki spłat, wówczas będzie łatwiej w otwartej dyskusji utworzyć drogę zakrojoną na wielką skalę współpracy między obu krajami. Zadania, przed którymi stoją Niemcy i Francja są zbyt wielkie i pilne, ażeby miało być niemożliwym stworzenie atmosfery wzajemnego zaufania.

Reichswehra w Gdańsku

Prasa wschodnio-pruska zajmuje się obszernie pobytom w Gdańsku i w Sopotach orkiestry 2 p. p. Reichswehry z Olsztyna. W Gdańsku koncertowała ona w białych koszulach z czarnymi przepaskami. Była to demonstracja przeciwko zakazowi Min. Spraw Zagranicznych Rzeszy występowania orkiestry w

Gdańsku w mundurach. Za to w Sopotach występowała ona już w pełnych uniformach. Zakończenie koncertu zmieniło się tu w żywiołową manifestację za niemieckością Gdańska, kiedy orkiestra odegrała hymn państwowy Niemiec, śpiewany przez tłumnie zebranych Niemców.

Bursztynowe wyroby

najpiękniejsze, — z gwarancją naturalną, wykonane w Gdyni z najprzedniejszego polskiego surowca, największy wybór wprost po cenach fabrycznych poleca **P. Trzeźniak w Gdyni** narożnik ulicy Podjazdowej i Starowiejskiej. (9279)

Ś. p. Gen. Jaxa-Rożen

Warszawa, 25. 6. (PAT.). Wczoraj zmarł po długiej i ciężkiej chorobie generał brygady inż. Władysław Jaxa-Rożen, komendant główny Związku Strzeleckiego.

Eksportacja zwłok nastąpi w dn. 25 bm. o godz. 18-tej z gmachu Komendy garnizonu do kościoła garnizonowego przy ul. Długiej, gdzie nazajutrz o godz. 10 rano odprawione zostanie nabożeństwo żałobne, po którym odbędzie się wyprowadzenie zwłok na emertarz wojskowy na Powązkach.

I posłowie dostaną mniejsze diety...

(o) Warszawa, 25. 6. (Tel. wł.). Dowiadujemy się, że rozporządzenie Rady Ministrów o skasowaniu dodatku stołecznego dotyczy także diet posłów i senatorów.

Djety poselskie wskutek tego obniżą się o 176 zł. miesięcznie, djety marszałków Sejmu i Senatu o 702 zł., djety 8 wicemarszałków o 261 zł. Oszczędności, uzyskane dzięki toniu, wyniosą 100 tysięcy zł., a do końca roku budżetowego 1 milion zł.

Rekompensata

(o) Warszawa, 25. 6. (Tel. wł.). Dowiadujemy się, że Rada Ministrów zarezerwowała w budżecie na r. 1931/32 pewną kwotę na wypłacenie specjalnych wynagrodzeń dla pracowników kolejowych, pocztowych, telegraficznych i telefonicznych. Rada Ministrów upoważniła Ministerstwo Komunikacji do wypłacenia tych specjalnych remuneracyj, w miejsce zniesionych dodatków budowlanych.

Dalsze zarządzenia oszczędnościowe

(o) Warszawa, 25. 6. (tel. wł.). Wdalszym ciągu wykonania planu akcji oszczędnościowej ukaże się w najbliższych dniach okólnik premjera o oszczędnościach w wydatkach kresowych. Ograniczenia będą przedewszystkiem kolejowe przejazdy służbowe, zaprowadzone będą znaczne oszczędności biurowe. W niektórych ministerstwach wydatki zostały już zmniejszone do ¼ wydatków, przewidzianych w budżecie.

Pracownicy Państwowi radzą nad ostatnimi zniżkami płac

(o) Warszawa, 25. 6. (tel. wł.). Wczoraj odbył się w Warszawie cały szereg posiedzeń Związków pracowników państwowych w sprawie ostatnich zarządzeń o skasowaniu dodatków stołecznych.

Panama bankowa w Japonji

Tokio, 25. 6. (PAT.). Opinia publiczna poruszona jest wykrzykiem poważnej defraudacji, której ofiarą padły banki japońskie ponoszące stratę w wysokości około 600.000 jen. Wypadek ten, dotykający zarówno główne banki japońskie, jak i rząd, dostał się do wiadomości publicznej z chwilą, gdy wotywała do sądu okręgowego w Tokio skarga przeciwko braciom Suenosuke Ito, dawnemu dyrektorowi banku Muwashino i jego starszemu bratu Shutaro Joshino, dawnemu członkowi izby panów.

Seunosuke — ówczesny dyrektor banku Muwashino, chcąc ratować starszego brata sfalszował dokument jednego towarzystwa, w którym miał znaczny udział na milion jen. i uzyskał pożyczkę 600.000 jen. od banku japońskiego, korzystając z prawa pomocy finansowej, udzielanej przez bank japoński. Bank japoński wiedział podobno o tych malwersacjach, wstrzymał się jednak od wniesienia skargi.

Wobec sprawy tą zajęły się sądy w Tokio.

Karygodne dywersje moralne

Przypomnieć nam przychodzi, że już w nr. 137 z dn. 18 czerwca br. w artykule pt. „Czy próby „czwartolipcowej“ awantury Stronnictwa Narodowego?” — przedrukowaliśmy uwagi prasy poznańskiej, notującej atmosferę głuchych plotek i pogłosek krążących po Wielkopolsce, a głoszących, że dzień 4 lipca br. ma się stać

dniem wyzwolenia Ziemi Zachodnich z pod „przemocy sanacyjnej“

na tie przyjazdu do Poznania na odsłonięcie pomnika Wilsona Paderewskiego.

„Jest jednak metoda w tem szaleństwie“ — kolportowanych dziękich pogłosek, które nie są już strawą owładniętych zdziwieniem mózgów partyjnych, ale stają się szkodliwą, antypaństwową plotką, która przerastać już poczyna zwykle kawiarniane rozmowy prowincjonalnych polityków i „mężów stanu“.

Fala tych pogłosek szepcanych sobie na ucho dzień po dniu, rozlała się teraz po Pomorzu, nabierając specjalnego zabarwienia i kolorytu o odcieniu wyrażonym

SEPARATYZMU I AUTONOMJI

dla Ziemi Zachodnich.

Skonkretyzujemy tę powódź „wiadomości“ dyskutowanych, przenikających do wszystkich sfer społeczeństwa pomorskiego.

GDZIE JEST KUŹNIA TEJ ZDZICZALEJ WYLEGARNI PLOTOK?

Stwierdzamy, że źródła tej celowej jakiejś, metodycznej pracy stwarzania nastrojów niepewności i zbliżającego się rzekomo „przewrotu“ — na co możemy stawiać poważnych świadków — wychodzą z niedowarzonych kół Obozu W. Polski.

Na dzień 4 lipca, kierownicze sfery Obwiepola zarządziły zjazd wszechpolski O. W. P. do Poznania chcąc połączyć przyjazd Paderewskiego i poświęcenie pomnika Wilsona z wielką manifestacją siły i pogotowia „Obozu Narodowego“. Równocześnie w sztabach endeckich usiłuje się zmobilizować do Poznania wszystkie przyjazne sobie organizacje „wojskowo-polityczne“ jak Hallerczyków, „Sokoła“ endecki Zw. Powstańców i Wojsków poznański i secesję pomorską pewne grupy podoficerów rezerwy itp.:

Gra jest wyraźna i zrozumiała. Inicjatorzy tej manifestacji obwiepolskiej w Poznaniu, rozpętali sami tę burzę, którą staje się ta przestępcza robota, o jakiej w formie dziękich pogłosek i nieobliczalnych fantazji słyszy się dziś po całej Polsce, a zwłaszcza na Zachodzie Polski, że

ENDECKJA SZYKUJE SIĘ Z OBWIEPOLEM DO AWANTURY.

Jakiegokolwiek zaprzeczenia pojawiają się na łamach prasy endeckiej, tłomaczącej, że te pogłoski to „biała gorączka i rozdygotanie nerwów“ przeciwników politycznych endecji stwierdzić należy, że może zupełnie poza głowami sztabów partyjnych endecji, takie „przewrotowe“ alarmy puszczane są w masy społeczeństwa.

Nie przypuszczamy bowiem ani na chwilę aby czołowi politycy opozycji — zwłaszcza opozycji prawicowej — przykładali rękę celowo do przygotowywania w kierunku awantury przewrotowej. Za losny byłby koniec takiej taktyki ryzykantów endeckich i smutne konsekwencje takiego zamachu na porządek i ład w kraju.

Ale świadczy to o fakcie że agitacja obwiepolska ogarnia nie dojrzałe umysły i pcha je w kierunku, na którym już nie chciałoby się zapewne znaleźć sztaby partyjne.

Stwierdzamy zatem raz jeszcze że takie celowe przygotowanie do nastrojów rewolucyjno-przewrotowych na Pomorzu istnieje i jest celowe i masowo kolportowane niemał we wszystkich powiatach i większych miastach Pomorza.

Nasi korespondenci z prowincji potęrdzają nam zgodnie istnienie tych

wszystkich „plotek przewrotowych“ w terenie.

Podkreślamy, iż mamy na to dowody iż pewni członkowie OWP. którzy mają się masowo wybrać na 4 lipca do Poznania, zbierają drogą składek od społeczeństwa

fundusze na zjazd 4-lipcowy, szerząc przytem obłąkańczą propagandę niepokoju i zapowiadając porachunek z sanacją.

Zbrodnicze tendencje separatyzmu i autonomizmu

Z całą powagą i odpowiedzialnością oświadczamy, że nieznanne indywidualnie z całym zapalem głoszą dziś na Pomorzu hasło SEPARATYZMU POMORZA, i publicznie kolportują wiadomość, że grunt jest już pod taką „reorganizację“ przygotowany, a separacja dzielnicowa Pomorza, Wielkopolski i Górnego Śląska musi nastąpić.

CELEM UCHRONIENIA TEJ CZĘŚCI POLSKI OD KATASTROFY GOSPODARCZEJ.

Zapaleńcy tej „tragifarsy lipcowej“ wołają, że już został utworzony

„KOMITET PRACY AUTONOMICZNEJ“,

do którego wchodzi rzekomo Korfanty, Gen. Haller Trąpczyński i Dowbor-Muśnicki, którzy przygotowują fakt autonomji B. Dzielnicy Pruskiej.

Takie zbrodnicze, rozkładowe i szaleńcze pomysły kolportuje się w masy pomorskie. Jakkolwiek nie każdy rozumny człowiek uwierzy w możliwość realizacji takich fantazji spróchniałego par-

tyjnia, ale przecież jest rzeczą zrozumiałą, że takie pogłoski sięją podniecenie i niepokój, stwarzają stan niepewności, zastoju gospodarczego i szereg innych przejawów szkodliwych dla państwa i jego obywateli.

Dlatego zapytujemy publicznie odpowiednie władze i czynniki odpowiedzialne za ład i spokój w naszej Dzielnicy, dlaczego pozwala się swobodnie kolportować publicznie tego rodzaju pogłoski, szkodliwe dla państwa i jego interesów?

Trzeba bowiem zwrócić i na to uwagę, że te pogłoski i plotki obudziły ogromne zainteresowanie u naszych sąsiadów ościennych. Mamy dane do twierdzenia, że do wypadków w dniu 4 lipca w Poznaniu przywiązują ogromną wagę kierujące czynniki niemieckie na Pomorzu i w Gdańsku.

Jest rzeczą charakterystyczną, że znaleziony w pobliżu polskiej granicy nr. 20 niemieckiego pisma „Der Stahlhelm“, miał napis:

„EIN PAAR WOCHEN NOCH,

Chcą rozpalić pożogę wojenną za złoto z Ameryki i Francji

Ani Niemcy ani Sowiety nie chcą zagwarantować granic Polski

W tych dniach na szpaltach prasy niemieckiej rozegrał się znamienny epizod, na który opinia polska powinna zwrócić szczególną uwagę i dobrze zachować go w pamięci.

Jak wiadomo, głównym, a bodaj jedynym celem polityki Sowieców w chwili obecnej jest zdobycie gotówki. Gigantyczne plany „piatiletki“ wymagają, podobnie jak i wojna, trzech przedewszystkiem... rzeczy: — pieniędzy, pieniędzy i jeszcze raz pieniądze.

WYPRAWY SOWIECKIE PO PIENIĄDZE.

Któż posiada dziś na świecie pieniądze? Tylko Ameryka i Francja. Stany Zjednoczone nie dadzą jednak pieniędzy Rosji sowieckiej. Dumping towarowy, a zwłaszcza zbożowy uprawiany przez Rosję sowiecką, rozdrążył Stany Zjednoczone do tego stopnia, że nawet „Amtorg“ t.j. instytucja rzekomo przywa-

rantowały one granice Polski. I oto stała się rzecz osobliwa. Na wiadomość, że Niemcy nie chcą zagwarantować granic Polski... w Niemczech.

ZADŁO GERMANJI.

Aliści, stała się rzecz nieoczekiwana. Rozeszły się głuche pogłoski, że miarodajne czynniki francuskie, jako warunek otwarcia kieszeni dla Sowieców, stawiają żądanie, by gwa-

DANN GEHOERT POSEN ZUM DEUTSCHEN REICH“

Sądzymy że czas najwyższy, by odpowiednie czynniki potraktowały tę planową i szkodliwą robotę siania plotek nie dorzecznymi i antypaństwowymi tak, jak każdą anarchystyczną i wywrotową działalność.

Wiemy bowiem i my i sztaby partii opozycyjnych, że te smalone duby o jakichś zmianach lipcowych, te zakusy na powrót do władzy partyjniactwa z racji uroczystości poznańskich, te zbrodnicze plotki o autonomji Ziemi Zachodnich i odseparowaniu ich od całości Rzeczypospolitej — że to wszystko może być tylko wytworem chorego zbrodniczego mózgu, albo niedoświadczonych, ogłupionych polityką i otumanionych kłamstwami agitatorów warcholskich organizacji takich jak OWP., secesjonistów tczewskich itd.

Ale w tych głupich, bezpodstawnych plotkach, w tych zbrodniczych z punktu widzenia interesów państwa dyskusjach i pogłoskach, kolportowanych publicznie po Pomorzu,

KRYJE SIĘ JAKAŚ CELOWA, SZKODLIWA DYWERSJA MORALNA

szkodników państwowych, działających w obcym, niepolskim interesie!

Z tą zarzą posiewu zgnilizny moralnej, z tą propagandą hasła separatystycznych, które są z pewnością wodą na młyn propagandy rewizjonistycznej Niemiec. — skądkolwiek źródło jej wypływa — muszą rozpocząć zdecydowaną walkę z władzami, obowiązującymi do tępienia chwastów roboty antypaństwowej.

Mamy bowiem w ręku materiały, których wynika, że z rozwojem tych hasel łączą swe nadzieje przewrotowcy i granicznicy, którzy w mętnej wodzie wewnętrznych rozterek w Polsce pragną łowić grube ryby swoich celów i zakusów politycznych.

Tę grę zakulisową obcych czynników zdemaskujemy w następnych naszych rozważaniach.

Dr. B.

Znaczenie inicjatywy Hoovera dla Polski

Wrocie wystąpienia polityczne między państwami powinny ustać

W naszych kołach politycznych sytuację wytworzoną przez orędzie prezydenta Hoovera, proponującą odroczenie na rok spłaty długów między państwami, oceniają jak następuje:

Stale zmniejszanie się wpływów budżetowych nieomal we wszystkich państwach, nieomyślny rozwój sytuacji ostatnich tygodni na światowych rynkach finansowych stworzyło sytuację poważnego zakłócenia normalnej gospodarczej współpracy międzynarodowej i groziło w następstwie dalszym nieobliczalnym zaostreniem się światowej sytuacji ekonomicznej. W związku z powstałymi trudnościami na rynku finansowym zagadnienie wypłat między państwami z tytułu długów wojennych stało się czynnikiem niezmiernie utrudniającym planowe opanowanie kryzysu, zwłaszcza walutowego. Oświadczenie prezydenta Hoovera, które na całym świecie i w Polsce wywarło tak duże wrażenie, oceniane jest jako próba ze strony Stanów Zjednoczonych, by przez przyświecenie z pomocą państwom europejskim, nawiedzonym kryzysem, wpłynąć na ogólną poprawę gospodarczej sytuacji świata.

Polska bezpośrednio w znaczeniu mniejszym

stopniu od innych państw jest zainteresowana w odłożeniu spłat z tytułu długów państwowych, niemniej, jako państwo, które odbudowuje intensywnie po wojnie swoje gospodarstwo narodowe, jest niezwykle zainteresowana opanowaniem kryzysu i uspokojeniem na światowych rynkach finansowych. Należy mieć nadzieję, że akcja rozpoczęta przez inicjatywę prezydenta Hoovera stanie się punktem wyjścia dla skoordynowanego wysiłku międzynarodowego w kierunku opanowania istniejących trudności światowej gospodarki.

Należy jednak przytem stwierdzić, że głębsze przyczyny niedomagań przeżywaną dobytkową w materialnych trudnościach sytuacji powojennej i w warunkami powodzenia nieodzownym we wszelkiej skoordynowanej akcji jest atmosfera zaufania w stosunkach międzynarodowych. To też wydaje się, że cel, przyświecający doniosłej decyzji prezydenta Hoovera, może być osiągnięty jedynie przy jednoczesnym zawarowaniu wzajemnym zaprzestania agresywnej akcji politycznej w stosunkach między państwami.

Wystąpienie „Germanji“ zakwalifikowano w Niemczech wprawdzie jako jedną z największych niezręczności dyplomatycznych na przestrzeni paru dziesiątków lat ostatnich. Niemiecka prasa „demokratyczna“ była szersze zmartwiona i zgorszona „nietaktem“ „Germanji“. Jakże można budzić czujność Francji w chwili, gdy Moskwa tak zwraca do jej kieszeni się dobiera.

Mniejsza jednak o to. Chodzi o rzecz znacznie ważniejszą. Z całej polemiki, jaka na ten temat rozegrała się na szpaltach prasy niemieckiej, wyciągnąć trzeba dla Polski wniosek jasny: — tajna klauzula, gwarantująca pomoc Rosji sowieckiej Niemcom w ich planach rewizjonistycznych w stosunku do Polski, — istnieje. Nie zaprzeczaj temu oficjalna prasa sowiecka.

PRZECIWO POLSCE.

Cóż to znaczy?

Ni mniej ni więcej, tylko to, iż Niemcy uważają układ z Sowiecami za traktat wojenny, skierowany przeciw Polsce, co oczywiście nie może nie obudzić w całym świecie jaknajsilniejszego niepokojów.

Złoto Francji z jednej strony, Ameryki — z drugiej ma przedziwną inklinację do zasilania tych właśnie państw, które nie ukrywają bynajmniej, że pożar nowej wojny w Europie jest najbliższym ich celem.

Zaiste, — prawdziwy „świat naopak“.

Musi być bowiem wyjaśnione, czy Niemcy pragną uzyskać zmniejszenie rat reparacyjnych dla pospiesznego przygotowania wojny, czy też dla wyjścia z kryzysu gospodarczego.

Należy powiększyć województwo pomorskie

Przyłączenie Bydgoszczy i okręgu nadnoteckiego do Pomorza będzie odpowiadało potrzebom gospodarczym i obronie Państwa

W związku z planami przyłączenia Bydgoszczy i okręgu nadnoteckiego do województwa pomorskiego na łamach „Gazety Handlowej Wielkopolsko - Pomorskiej” zabiera głos w imieniu Dyr. Izby Przemysłowo - Handlowej radca E. Weislo.

P. Weislo stwierdza, że powiaty wyrzycki, szubiński, inowrocławski, i strzeliński wraz z Bydgoszczą tworzą jedną gospodarczą całość i właśnie skutkiem tego rozwinęła się doskonała sieć komunikacyjną kolei żelaznych, samochodową i w ogóle kołową, które winny znajdować się pod jednolitym zarządem administracyjnym. Cały okręg nadnotecki, t. j. wyżej wymienione powiaty, wraz z kilkoma północnymi, wchodzącymi w skład Woj. Pomorskiego, były zawsze z sobą gospodarczo połączone za czasów zaborczych i osobno rządzone, posiadając swoją odrębną rejencję (Regierungsbezirk) w Bydgoszczy. Rzut oka na mapę przekonuje, że Bydgoszcz jest centralnym węzłem komunikacji kolejowej na Pomorzu; krzyżują się bowiem tutaj wszystkie ważniejsze linie kolejowe, jak: Gdańsk — Toruń, Bydgoszcz — Toruń — Brodnica, B. — Tczew — Kościerzyna — Kartusy — Wejherowo, B. — Chelmża, — Brodnica — Lubawa, B. — Laskowice — Chojnice, B. — Nakło — Wyrzysk, — ponadto przechodzi tu główna linia Bydgoszcz — Berlin i magistrala kol. Śląsk — Gdynia, oraz główna szosa Bydgoszcz — Piła.

CAŁY OKRĘG NADNOTECKI CIAŻY DO POMORZA.

Wreszcie nie bez znaczenia jest droga wodna spławnej Noteci, połączonej kanałem bydgoskim z Brdą i Wisłą. Jest otoczone, że ku południowi, czyli Poznaniowi, okręg ten nigdy nie ciążył, a i OBECNIE CAŁE ŻYCIE GOSPODARZE WSPOMNIANEGO BYDGOŚCIEGO OKRĘGU SKIEROWANE JEST LI TYLKO KU POMORZU MIMO SZTUCZNEJ GRANICY ADMINISTRACYJNEJ.

Autor dalej podnosi, że przyłączenie okręgu Nadnoteckiego wraz z Bydgoszczą do Pomorza, podniesie gospodarczo i administracyjnie całe województwo, które wciśnięte pomiędzy prowincje niemieckie, cywilizacyjnie i gospodarczo, stojące na wysokim poziomie, winno dążyć do zrównania się w tym względzie z sąsiadami.

Jest to wskazane z uwagi na ludność nadmorskich i nadgranicznych powiatów, która mając częstą styczność z obywatelami Rzeszy, ulega psychozie niezadowolonego z powodu braku ruchu, który dawniej tam się rozwijał. Taki właśnie wpływ gospodarczy może wywrzeć tylko realizacja projektu Komisji.

W INTERESIE OBRONY PAŃSTWA.

Z punktu widzenia interesów obrony Państwa — kończy autor swoje wywody — zrealizowanie omawianego projektu ma wprost kapitalne znaczenie. Nie może bowiem być nic bardziej ujemnego dla celowej i skutecznej mobilizacji środków gospodarczych, jak rozrwanie granicami administracyjnymi pew-

nego obszaru gospodarczego ściśle związanego czynnikami natury fizycznej i faktycznej.

Mobilizacja powszechna, w dzisiejszym znaczeniu, obejmuje poza innymi dziedzinami życia społecznego, w pierwszym rzędzie życie gospodarcze, t. j. przemysł, handel i rolnictwo. To też

wskazawszy powyżej ścisły spłot wszelkich interesów gospodarczych, łączący wymienione w projekcie powiaty, mające wejść w skład projektowanego w nowych granicach Woj. Pomorskiego, z całą słuszością możemy twierdzić, że w interesie obrony Państwa, realizacja projektu ma pierwszorzędne znaczenie.

Jeszcze jedna odpowiedź kalumniatorom

W odpowiedzi na zamieszczone w nr. 142 napaści „Słowa Pomorskie” z dn. 23. bm. skierowane przeciwko staroście w Brodnicy p. Józefowi Wimmerowi, otrzymaliśmy z Brodnicy list do Redakcji z oburzeniem piętnujący metody nieczestnych ataków prasy „narodowej”, która nie zwracając uwagę na ciężką chorobę, zakończoną operacją i długą rekonwalescencją Starosty Wimmera, dla celów politycznych szkaluje dobre imię i pracę administratora powiatu, dzielnego starosty, i zasłużonego oficera W. P. odznaczonego Krzyżem Niepodległości, Virtuti Militari i potrójnym Krzyżem Walecznych.

Piętnując te formy walki politycznej ostrymi słowami, podpisani wzy-

wają anonimowego autora tych napaści do wymienienia swego nazwiska.

Pod tym protestem następuje 22 podpisów z kół urzędniczych i obywatelskich m. Brodnicy:

(—) Dembek, (—) Maksymilian Tałaska, (—) Roman Czachert, (—) Bolesław Bachorski, (—) Leon Balcerowicz, (—) Franciszek Berent, (—) Antoni Karczewski, (—) Stefan Smoliński, (—) Władysław Pągowski, (—) Jan Moczadło, (—) Edmund Gólkowski, (—) Maksymilian Szubryng, (—) Zygmunt Lange, (—) Leon Wiśniewski, (—) Piotr Dorożyński, (—) Julian Wierciński, (—) Józef Rozwadowski, (—) Adam Piotrowski, (—) Paweł Bloch, (—) Alfons Olszewski, (—) Stefan Sobiecki, (—) Brunon Ortmann.

Zwycięstwo tezy polskiej na Konferencji Pracy w Genewie

Na sesji Konferencji Pracy w Genewie uchwalona została międzynarodowa konwencja w sprawie czasu pracy w kopalniach węgla. Główne postanowienia tej konwencji są następujące: Konwencja obejmuje zarówno węgiel kamienny jak i brunatny. Postanowienie to zasadniczo stanowi sukces tezy polskiej, która głosiła oddawna, że niemiecki węgiel brunatny nie może być wyłączony z konwencji i otoczony specjalnymi przywilejami, któreby w następstwie ułatwiły niemieckiemu węglowi kamiennemu nielojalną konkurencję z węglem na rynkach zagranicznych.

Czas pracy w kopalniach węgla kamiennego i brunatnego nie może przekraczać 7 $\frac{3}{4}$ godzin dziennie. Stanowi to 40 $\frac{1}{2}$ godzinny tydzień pracy. Liczba dopuszczalnych nadgodzin w węglu kamiennym oznaczona została na 60 rocznie na jednego robotnika; w węglu brunatnym 150 rocznie pod ziemią i 200 w kopalniach odkrywkowych.

Aby konwencja zobowiązywała potrzebna

jest ratyfikacja dwu państw z liczbą siedmiu, do których zaliczono Anglię, Francję, Polskę, Niemcy, Belgię, Holandję i Czechosłowację.

Jeśli tedy konwencję zatwierdzą np. Anglija i Niemcy, które uchodzą za autorów konwencji, wówczas pozostałe państwa, które ratyfikować nie zechcą, nie będą mogły być oskarżone o to, iż uniemożliwiają wejście konwencji w życie.

Po trzech latach konwencja ulegnie rewizji w kierunku zmniejszenia czasu pracy i redukcji godzin nadliczbowych.

Jeśli tedy uprzywilejowanie niemieckiego lignitu (w dziedzinie nadgodzin) pociągnie za sobą zamieszczenie na rynkach węglowych i zaszkodzi eksporterom angielskim i polskim, wówczas zrównanie godzin nadliczbowych dla lignitu z godzinami nadliczbowymi w kopalniach węgla kamiennego będzie ułatwione przez omówione wyżej postanowienie konwencji.

Ciężka dola urzędników państwowych

Po ostatniej redukcji uposażeń urzędniczych

Cała prasa warszawska szeroko rozwozdi się nad ostatnimi zarządzeniami oszczędnościowemu rządu, dotykającymi tak ciężko urzędników państwowych, pełniących służby państwowe na kresach i w stolicy.

Prasa warszawska stwierdza, że największy cios otrzymali urzędnicy stołeczni. Zniesienie 20% dodatku stołecznego dotyka bezpośrednio

50.000 urzędników, co razem z rodzinami stanowi około 150.000 osób. Dochodzi do tego zawieszenie dodatku budowlanego wypłacanego w Warszawie inżynierom, technikom — słowem ludziom, z wyższym wykształceniem zawodowym, którzy jako ekwiwalent za niskie uposażenie urzędnicze otrzymywali wspomniany dodatek budowlany. Ci właśnie — specja-

Niedobór w Stan. Zjedn. wynosi przeszle miliard dol.

Zjawisko zmniejszania się wpływów budżetowych wskutek kryzysu gospodarczego wystąpiło również w Stanach Zjednoczonych A. P. Według dotychczas ogłoszonych danych, niedobór budżetowy Stanów Zjedn. w roku 1930/31 wyniósł na 1,1 — 1,2 miljarda dol.

Niedobór ten — pierwszy od zakończenia wojny światowej, spowodowany został zmniejszeniem się wpływów macywistych o sumę ponad 500 milj. dol, zwłaszczą wpływów z podatków bezpośrednich (mniej o ok. 350 milj.), specjalnie z podatku dochodowego, według ostatnich oświadczeń p. Mellona, oraz wpływów z ceł (mniej o ok. 150 milj.). Wydatki natomiast mimo kompresji w niektórych pozycjach znacznie przekroczyły budżet. Odnosi się to przedewszystkiem do wydatków na roboty publiczne, (więcej o ok. 500 milj.), podejmowane celem walki z bezrobociem, oraz do wydatków na cele pomocy farmerom (akcja Federal Farm Board'u kosztowała ponad 500 milionów). Ponadto nowela do ustawy o pożyczkach dla weteranów wojny światowej, uchwalona w ciągu roku budżetowego znacznie zwiększyła wydatki skarbu państwa na ten cel.

Niedobór budżetowy ma być pokryty w drodze operacji kredytowych. Ewentualna wyższość stawek podatkowych byłaby aktualna w przyszłym roku budżetowym.

Dalszy spadek bezrobocia

Według danych Państwowych Urzędów Pośrednictwa Pracy, liczba bezrobotnych w Polsce w dniu 20 b.m. wyniosła 292.048 osób, co w porównaniu ze stanem z ubiegłego tygodnia wykazuje spadek bezrobocia o 12.182 osób.

Krach bankowy w Stanach Zjednoczonych

W Stanach Zjednoczonych znowu 5 banków zamknęło swe kasy, a mianowicie: American Trust Company of South (Stan Indiana), Pontiac Savings & Comm. Bank of Pontiac (w Stanie Michigan), Security National Bank w Rockford (w Stanie Illinois), Manufacturers National Bank i Peoples Bank and Trust Com. w Rockford.

W nielase

Dyrektor sowieckiej misji handlowej w Paryżu Dowgalewski, kuzyn ambasadora sowieckiego w Paryżu, popadł w nielaskę i został odwołany do Moskwy. Dowgalewski nie usiłował jednak wezwania i przystąpił do organizacji antysowieckiej, kierowanej przez Blesiedowskiego.

Wybuch w arsenale

W angielskim arsenale marynarki wojennej w Holtonheath wydarzyła się straszna katastrofa. Z powodu wybuchu ofiarą padło 11 zabitych i 20 rannych. Obiekt, w którym nastąpił wybuch został zniszczony.

Kręty feljeton

B. W. W. R. (Sen nocny i cienie)

Już blisko...

Dzień 4 lipca... Dzień triumfu i chwały... zwycięstwa separatystów... pogrążenie na cztery łopatki BBWR. i narodzin z piany morskiej Wenus politycznej B W W R, Bloku Wojciech — Wincenty — Roman!

Odnowiona będzie ojczyzna i ażeśliwość zapanuje od morza do morza, promienna, twórcza, radosna.

Polską rządzić będzie triumwirat nowy: Wita Nuova — W W R.

Już się przygotowują dekrety, piszą ustawy, praca wro i kipi.

Jesteśmy w możności zdradzić naszym czytelnikom niektóre tajemnice dotąd spowite prokuratora przyszłych rozporządzeń. (Człogół bo-

wiem nie wymyszkuję inteligentny dziennikarz!)

W armji: opuszczone zostanie ranga pułkownika. Major awansować będzie od razu na generała i na tem koniec — schluss! Wyższe jeszcze rangi ze względów zasadniczych zostaną raz na zawsze zniesione.

W szkolnictwie: wyspa Madra zostanie wymazana ze wszystkich map szkolnych (geografji), zreorganizowane również zostanie nauczanie matematyki. Zamiast cyfry 1 pisać się będzie 4 do kwadratu. W literaturze skonfiskowane zostaną: „Straszny Dziadunio” Rodziewiczówny, „Dziady wileńskie” Mickiewicza, „Dzieje Józefa” Reja oraz „Wasy i Peruka” Korzeniowskiego. Natomiast „Zrzedność i Przekora” Fredry ze względu na lojalny, państwotwórczy tytuł będzie „wykuwany” na pamięć już w szkołach powszechnych.

Nowe dekrety sięgną głęboko w życie na-

rodu, obejmą je swem uzdrawiającym tchnieniem.

Surowo będzie wzbronione noszenie sumiastych wąsów, krzaczastych brwi i włosów na języczku.

Z oper zakazano będą „Wolny Strzelec” i „Dziadek do orzechów” (ze względu na niecenzuralne rewolucyjno antypaństwowe wyrazy w tytułach). Z tego samego powodu orkiestrom surowo będzie wzbronione granie marszów (ze względu na fonetycznie niepaństwowe brzmienie słowa „marsz...”). Odegranie „Pierwszej Brygady” karane będzie śmiercią. Ulica Marszałkowska i trzeci most w Warszawie zostaną zdemolowane na wieczną rzecz państwową, a w dniu 19 marca obowiązywać będzie „narodowy” ścisły post i strój żałobny.

Dekrety się piszą. Jeszcze nie koniec, lista nie zaniknie. Do wybuchu lipcowego zapewne jednak wykończone zostaną.

liści — pozbawieni zostają nagle dodatku stołecznego 20% od pensji i budowlanego, który wahał się pomiędzy 750 a 30 zł. miesięcznie.

Od 1 lipca pensjo urzędników w Warszawie będą się stopniowały po potrąceniu dodatków od 1.068 do 141 zł. mies., z czego odejdą jeszcze potrącenia na emeryturę i podatek dochodowy. Nominalnie stracono urzędnikom warszawskim od początku akcji oszczędnościowej: 15 proc. dodatek drożysiniany, 20 proc. stołeczny, wstrzymano automatycznie awanse, powiększono o 2% składkę emerytalną, a o 1 do 2 proc. podatek dochodowy, czyli łącznie zmniejszono w Warszawie pobory zgorą o 40 proc. Zaznaczyć należy, że cofnięcie, względnie zmniejszenie dodatków specjalnych obejmuje zarówno wszystkie kategorie urzędników, jak i oficerów i podoficerów zawodowych oraz policję. Obniżka ta odbije się gwałtownie na ruchu handlowym w Warszawie.

Zarówno w kołach urzędników warszawskich, jak i wśród urzędników kresowych po ostatniej redukcji uposażeń zapanowało zromulale przynębnienie.

Organizacje zawodowo urzędnicze z jednej strony będą interwenjowały u czynników mianujących a z drugiej strony noszą się z zamiarem zorganizowania daleko idącej samoobrony.

Piękna lady Oceanu

Transatlantycki olbrzym „Maurytanja“

„Określ — to jest piękna pani“ — mawiał Kipling. Czyż istotnie wielkie i piękne parowce transatlantyckie, zawsze świeże i połyskujące na słońcu, szybko i wygodnie dla pasażerów, nie zasługują na to porównanie? A już w każdym razie uchodzą one za piękną lady w oczach kapitana, który przywiązując się do swego okrętu, jak do człowieka, otacza go opieką.

Stary „wilk morski“, kapitan sir Arthur Rostron w ten też sposób odnosi się do swego 4-kominowego olbrzyma, jednego z największych parowców świata, słynnej „Maurytanji“, którą już przeszło 200 razy prowadził przez Atlantyk. Bo też można być dumnym, gdy się widzi, jak szybko i spokojnie sunie po falach oceanu „pływające miasto“ wiozące tysiące pasażerów, dziesiątki tysięcy tonn towarów, posiadające potężną własną radiostację, własną drukarnię, gazetę, wychodzącą 2 razy dziennie, kino i teatr, basen do pływania, korty tenisowe.

OD CZŁONKÓW KRÓLEWSKIEGO RODU DO NIEBIESKICH PTAKÓW.

„Maurytanja“ słynie ze swoich wygod i przepychu. I kogoż nie miała ta „piękna lady oceanu“ na liście swych pasażerów: Księżę Walji i inni członkowie królewskiego domu Wielkiej Brytanji, Mac Donald i Winston Churchill, Paderewski i Szalopin, Edgar Wallace i sowiecy dyplomaci, setki milionerów amerykańskich, „królów“ stali, gumy, samochodów i nafty, setki słynnych gwiazd filmowych, począwszy od Fairbanks'a i Mary Pickford, a kończąc na Chaplinie.

Nie dla wszystkich jednak przejazd z jednej części świata do drugiej jest jedynym celem. W pięknych salach klubowych „Maurytanji“ pasażerowie skracają sobie czas podróży grą w karty. Bridż, poker, baccarat, uprawiane są na wielką skalę. Wielu też „niebieskich ptaków światowej sławy w tym tylko celu podróży odbywa, aby ograć swych bogatych partnerów. — Kapitan sir Rostron w wieloletniej swej praktyce zanotował niejedną wypadek ogrania pasażerów przez szulerskie bandy na okręcie, to też ma już swój skuteczny sposób postępowania.

PARTJA BRIDŻA Z SZULERAMI.

Odbywa się to zwykle w ten sposób, że znużonemu jednostajnością morskiego widoku jakiś przygodny znajomy proponuje partję bridża. Powstaje jednak trudność, partnerów jest narazie dwóch, gdzie szukać pozostałych dwóch? Lecz przygodny znajomy jest bardzo „usłużny“ i wkrótce „wyszukuje“ pozostałych partnerów. Gra prowadzona jest spokojnie i poważnie. Wyniki w pierwszych paru dniach są minimalne. Gdy jednak nasz pasażer przyzwyczaił się już nieco do swych nowych znajomych, gdy wzbędzie się pewnej

podziwieniu, z jaką zwykle zasiada się w miejscu publicznym do stolika z kartami, gdy jeszcze po długiej „amerykańskiej“ abstynencji wychyli kilka kieliszków w barze okrętowym, — ogrywają go szulery doszczętnie. Wyniki takiego „towarzystwiego bridża“ (przeważnie w ostatnim dniu podróży) sięgały częstokroć kilkudziesięciu tysięcy dolarów. We wszystkich wypadkach, gdy kapitanowi meldowano o ogrywaniu pasażerów, interwenjował on skutecznie: „elegancy szulery“ zmuszani bywali do zwrotu oszukańczo wygranych sum.

BŁĘKITNA WSTĘGA.

Punktem honoru dowódcy każdego okrętu jest szybkość parowca. Rywalizację kapitanów wielkich transatlantyckich jednostek porów-

naćby można z rywalizacją dżokejów. Zdobyć „błękitną wstęgę“ za najszybsze przebycie Atlantyku jest marzeniem każdego marynarza. Po raz pierwszy „Maurytanja“ zdobyła błękitną wstęgę w r. 1910, wkrótce po swym „narodzeniu“, pokrywając odległość z Nowego Yorku do Irlandji w ciągu 4-ch dni, 10 godzin i 40 minut. Przez długi szereg lat „piękna lady oceanu“ była posiadaczką błękitnej wstęgi, aż przed dwoma laty nowo wybudowany niemiecki „Bremen“ wydarł jej palmę pierwszeństwa. Odtąd „Maurytanja“, będąca już dziś prawie „staruszką“, — liczy bowiem 23 lata, usiłuje przegonić swego, pod technicznym względem bardziej zaawansowanego rywala. Jeszcze trochę, jeszcze niewiele, a „piękna lady“ zostanie znów królową oceanu.

Lot Lindbergha z żoną nad Oceanem Spokojnym

Departament państwowy w Waszyngtonie podał oficjalnie do publicznej wiadomości, że sławny lotnik pułkownik Karol Lindbergh zamierza przedsięwziąć w towarzystwie swej żony lot nad Oceanem Spokojnym.

Można sobie wyobrazić, jaką sensację wywołała w Ameryce ta wiadomość, zwłaszcza

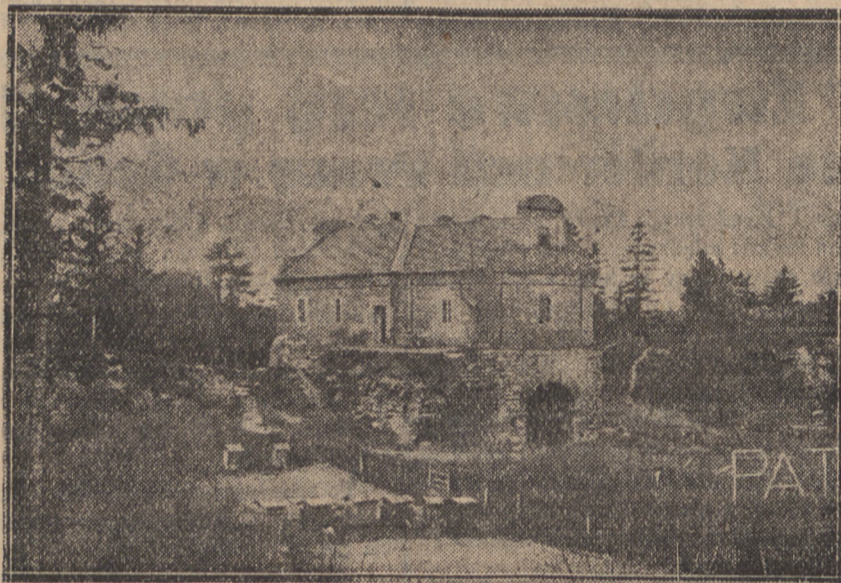
ogólne zdziwienie obudził fakt, że p. Anna Morrow-Lindbergh, córka b. posła amerykańskiego w Meksyku, ma towarzyszyć mężowi w tej imprezie.

W związku z tem prasa amerykańska, zadowolona zresztą, iż w obecnej kanikule ma ciekawy i interesujący temat, rozpisuje się

Wieloryby cieszą się

Kryzys i nadprodukcja dotknęły wszystkie gałęzie wytwórczości. Oto, na przykład, na ostatnim posiedzeniu Syndykatu Kupców Hurtowych Tranu w Oslo stwierdzono wielką nadprodukcję tego tłuszczu. Syndykat posiada na składzie 600.000 baryłek tranu wielorybiego, który nie znajduje nabywców. Gromadne tępienie wielorybów na Oceanie Lodowatym w czem główną rolę odgrywają statki norweskie, doprowadziło w konsekwencji do przeludnienia norweskiego rynku tłuszczem wielorybim. Postanowiono więc na jakiś czas powstrzymać się od produkowania tego tłuszczu. Decyzja ta wywołała konsternację wśród norweskich towarzystw okrętowych, wysyłających swe statki na połów wielorybów. Na konferencji w Sendelfjordzie postanowiono wobec tego zaniechać połowu wielorybów w sezonie 1931-32. Wieloryby z tego powodu będą miały wyjątkowo spokojny sezon.

PIĘKNO RUIN NASZYCH ZABYTKÓW

W czasie letnich wycieczek turystycznych godnym widzenia jest Zbaraż, piękne miasto położone na obu zboczach Gnieznu. Na grzbiecie wyniosłego wzgórza opadającego stromo ku Gnieźnie wznoszą się ruiny zamku zbarskiego. Zamek — zbudowany według planów architekta holenderskiego przez Jerzego ks. Zbarskiego w r. 1631 stanowił ważną zapórę dla hord tatarskich jako położony na „Czarnym Szlaku“ tatarskim. Na ilustracji naszej widzimy ruiny bramy wjazdowej w której na pierwszym piętrze mieszka dozorca.

roko o tej sprawie i donosi m. in. że p. Anna oddawna zajmowała się awiaryką, a dopiero ub. tygodnia uzyskała dyplom lotnika.

Sam Lindbergh z młodzieńczą pewnością siebie oświadczył pewnemu przedstawicielowi prasy, że uważa ten lot poprostu za podróż dla przyjemności. Drogi jeszcze sobie nie ustalił, lecz zamierza turę odbyć w małych etapach w ten sposób, aby nie potrzebował na większych dystansach pozostawać ponad morzem.

Władze amerykańskie poczyniły już odpowiednie kroki u rządu japońskiego i chińskiego, aby pozostawiono do dyspozycji Lindbergha odpowiednie lotniska w Japonji i Chinach. W sprawie jednak przebycia terenu sybirskiego musi się Lindbergh osobiście porozumieć z Sowietami.

Najmniej zadowolony z tej imprezy jest teść Lindbergha, b. poseł Morrow, który również dopiero w ostatniej chwili o tem się dowiedział. Córka okazała jednak taką stanowczość, że Morrow chcąc nie chcąc musi się z tem pogodzić...

Tańce polskie

W Paryżu nastąpiło w tych dniach otwarcie Międzynarodowego Zjazdu Choreografów, urozmaicone pokazami najnowszych tańców. Obok brazylijskiego El Andador, hiszpańskiego Ranchera i Tago y passo największy pokłask zyskał sobie polski współczesny taniec: „Step-pol“. Wspomnianym tańcem roknęła trwałe powodzenie w przyszłym sezonie karnawałowym przedstawiciele wszystkich dwudziestu reprezentowanych narodów.

MACIEJ WIERZBIŃSKI

ATAK SĘPÓW

37) Powieść z r. 1935.

Poczytywano pacyfizm za doskonały artykuł eksportowy, a w tym momencie zbliżającej się rozprawy z Polską za szczególnie nad Wisłą potrzebny narkotyk.

Towarzyszył profesorowi w tej podróży młody docent uniwersytetu, typowy pacyfista niemieckiego autoramentu, t. j. zaprzeczający ideę pokoju powszechnego, ale jeszcze więcej ideę germańską. Pragnął on bardzo owego pokoju, ale jeszcze więcej Pomorza polskiego, Wielkopolski, Śląska i może także, przy tej okazji, Zagłębia Dąbrowskiego. Atoli nietylko nie zdradził się z tem, lecz czuł w ciągu podróży nad tem, by polski profesor nie wchodził w styczność z „nieciosownymi“ politykami i nie dowiedział się za wiele. Wywiązał się on ze swego zadania bardzo dobrze, co nie było rzeczą tak trudną, dzięki temu, że naiwny ideolog nie kwestjonował dobrej woli Niemców. Brał on wszystko za dobrą monetę, nie mając najmniejszego pojęcia o tem, co to jest propaganda niemiecka.

Traf chciał, że w Bonn wykład prof. Rybickiego przypadł na czas przyjazdu licznej grupy studentów z Wiednia, którzy hucznie obchodzili z miejscowymi studentami rocznicę skutecznego Anschluss'u. Zjednoczeni Niemcy bawili się po burzowskiemu, wesoło i hałaśliwie, świetnie przyjmowani przez wszystkie sfery profesorskie.

W tym nastroju miasta prof. Rybicki znalazł się o północy w wielkiej jak stodoła restauracji

wśród podnieconych libacjami filarów nauki i wiedzy, wśród zgłębionych wrzaskliwych głosów i pijackiego bełzadu. Do stołu ich co chwila zbliżali się znajomi z pobliskich miast oraz profesorowie i politycy z Austrii, którzy przy tej sposobności pragnęli się z nimi zaznajomić. Nastąpiła przeto częściami zamiana osób przy stołach i dookoła profesora Rybickiego pojawiło się kilku obywateli z różnych obozów politycznych. Niejednemu kurzyło się ze lba, wzmagali się w sali rozhovor i nikt nie słyszał, ani nie uważał o czem rozmawiano o krok lub dwa od niego.

Trabant polskiego gościa gdzieś się zapodział, a jakiś podchmielony i zgola rozbrochany poseł nacjonalistyczny jął prawie Rybickiemu jakby na ucho, a głośno:

— Wissen Sie, Professorchen... Muszę przyznać, że mówił pan bardzo dobrą niemiecką. Było przyjemnie słuchać, jakimi pięknymi posługiwał się pan zwrotami. Niekiedy Schillerowskimi, daję słowo. Polacy to zdolna nacja... Przed wojną, kuzyn mój, kapitan, miał „bursza“ Polaka. Szukać takiego ordynansa. Spryciarz był, a dobry chłopak. Bardzo zdolna nacja... Szkodaby było, gdyby to zmarniało. To też mądrze, że oddajecie się pod zwierzchnictwo Niemców. Profesor, zaalarmowany, lypnął nań okiem przez szkła, a Niemiec jechał dalej:

— Ja, Professorchen, Sie haben Recht. Pan ma słusność. Pokój powinien panować na ziemi, jak w niebieskich. My owszem, jesteśmy gotowi zawrzeć z wami bardzo dla Polski korzystny sojusz, ponieważ jesteście tak rozumni i, widząc położenie swe jasno, nie upieracie się przy swych granicach zachodnich...

— Wie so? — mruknął profesor, z pochyloną głową, słuchając uważnie. A ciężka chmura wisiała na jego Sokratesowym czole od chwili, gdy rozkołysany Hanowerczyk nazwał go lekceważąco „profesorkiem“, belferkiem.

W istocie Niemiec ten uważał go za chytrygo emisariusza rządu Warszawskiego, pracującego w celu uzyskania w Berlinie tak zwanego „wschodniego Locarna“ oraz pożyczki za cenę daleko idącej rewizji granicy polsko-niemieckiej.

— No, to rzecz pewna — odrzucił poseł i ciągnął z ferworem alkoholycznym. Z chwilą, gdy rząd wasz zgodził się na plebiscyt w korytarzu gdańskim, wyrzekł się go już przez to samo i wydał go w nasze ręce. Das ist abgemacht, to sprawa załatwiona. Na, ja... Pomorze będzie wkrótce niemieckie. A pod naciskiem naszego oręza zwróćcie nam Śląsk i Poznańskie, zamieszkałe właściwie przez ludność wychowaną w naszej szkole. Rozbismurmano się to przez te ubiegłe piętnaście lat, ale my ich wnet doprowadzimy do dawnego fasonu. Poznańskie to niezbędny dla Berlina śpiącznik. O Śląsku niema co mówić... Wtedy podpiszemy wschodnie Locarno. Sojusz i damy wam pożyczkę (naturalnie nie bez Finanzkontroller'a)...

Professor niby z pod czarnej chmury, spozierał z podelba w rozpalone, mięsiste oblicze posła i zdawało mu się, że ma przed sobą obłądem nawiedzonym przybłąde.

— Jesteście bardzo rozsądni, — chwalił Polaków Niemiec — bo uznajecie, że tak jak ongi Rzymianie, Niemcy są narodem powołanym do organizowania świata i rządzenia. Oni jedni potrafią takie w Europie wytworzyć stosunki, że będzie można gadać poważnie o powszechnym pokoju, o stanach zjednoczonych Europy... Roboty wasza, roboty pacyfistów nie jest wcale bezowocna ani bezcelowa. Kroczyliśmy naprzód, zbliżamy się powoli, ale nieustannie do tego waszego ideału, który jednak urzeczywistni się dopiero wtedy, gdy niemiecki żandarm czuwać będzie nad ładem, porządkiem i pokojem Europy...

Telegramy

2 ostatniej chwili

Rząd włoski dąży do polubownego załatwienia sporu z Watykanem

Nota Kwirynału do Ojca św.

Rzym, 25. 6. (PAT.). W odpowiedzi na notę Stolicy Apostolskiej z dn. 12 bm., doręczonej dziś w Watykanie przez ambasadora włoskiego Devecchi'ego, rząd włoski ponownie oświadcza, że prowadzone jest surowe śledztwo w celu stwierdzenia, czy i kto dopuścił się obrazy Ojca św. oraz zniszczenia pałacu watykańskiego, a także w celu ustalenia ewentualnej odpowiedzialności winnych. W tem zapewnieniu przeprowadzenia dochodzeń mieści się już samo przez się wyrażenie ubolewania. Rząd włoski ze swej strony od kilku miesięcy oczekuje wyrażenia mu ubolewania z powodu manifestacji antywłoskich ze strony jugosłowiańskich władz duchowych. Co się tyczy stowarzyszeń, które rozwijały swą działalność w królestwie, a mają swą siedzibę w budynkach eksterytorjalnych, to rząd podkreśla specjalny obowiązek ciążyący w tym względzie na Stolicy Apostolskiej, gdyż jest niedopuszczalnym, aby przy

wilej eksterytorjalności mógł służyć do walki z państwem włoskiem. W każdym razie zostało stwierdzeniem, że odbywane się tam „tajne zebrania“, utrzymane w duchu wyraźnie nieprzychylnym ustrojowi faszystowskiemu.

Nota zaznacza wkońcu, że RZĄD WŁOSKI NIE WIDZI ŻADNYCH TRUDNOŚCI W PRZYŁĄCZENIU SIĘ DO PROPOZYCYJ WATYKANU, ROZPOCZĘCIA ROKOWA W CELU POLUBOWNEGO I SZYBKIEGO ZAŁATWIENIA SPORU.

Pomnik Wilsona w Poznaniu

Poznań, 25. 6. (PAT.). Pomnik prezydenta Wilsona został już ustawiony na postumencie w parku Wilsona. Obecnie pracuje się nad uprzątnięciem placu, otaczającego pomnik i nad upiększeniem go.

Antypolskie wystąpienie „kulturalnej” organizacji w Czechach

Morawska Ostrawa, 25. 6. (PAT.). Na tegorocznym walnym zjeździe śląskiej Maticy Osvety Lidovo wygłoszono szereg antypolskich przemówień i uchwalono rezolucję, skierowaną przeciwko mniejszościom polskim, domagającą się od rządu nie respektowania jej żądań co do naprawy krzywdy, wyrządzonej w czasie spisu ludności. Prezes tej organizacji chlubił się nawet, że piękno wyniki spisu należy zawdzięczyć Maticy Osvety Lidove. W związku z tem zauważa „Pravo Lidu“, że doroczne walne zebranie Maticy jest nowym dowodem, świadczącym o tem, że nie jest to instytucja oświatowa, ale polityczna i prowadząca akcję oschizacyjną.

Zdrajca stanu — kto w Niemczech sprzedaje ziemię Polakowi

Piła, 25. 6. (PAT.). Hitlerowcy złożyli w Landstagu pruskim interpelację w sprawie sprzedaży ziemi przy parcelacji majątku Kolesin Goltzen w Brandenburgji powiatu Cylichowa Swiebodzín Polakowi z sąsiedniego Nowego Gramcska w powiecie babiniskim na pograniczu. Interpelacja żąda m. in. wytoczenia Salomonowi z Górzowa, który przeprowadził parcelację procesu o zdradę stanu za sprzedaż ziemi Polakowi „wobec zagrożonego niemieckiego wschodu“ i uniemożliwienia na przyszłość sprzedaży ziemi w polskie ręce. Z tego samego powodu prasa niemiecka podnosi wielki alarm.

Trzeci zjazd botaników słowiańskich w Warszawie

Warszawa, 25. 6. (PAT.). W środę dnia 24 bm. w gmachu biblioteki narodowej przy ulicy Rakowieckiej odbyło się otwarcie trzeciego zjazdu botaników słowiańskich. Zjazd zgromadził licznych przedstawicieli nauki. Rząd reprezentował wicemin. wyzn. rel. i ośw. publ. ks. Żongolowicz. Posiedzenie zajął prezes polskiego towarzystwa botanicznego prof. Wójcicki, zapraszając do stołu prezydjalnego prof. Arnaudota z Sofji, Nemeca z Pragi, Domina z Pragi czeskiej i Vouka z Zagrzebia. Przemówienie powitalne wygłosił przewodniczący komitetu organizacyjnego prof. Hryniewiecki, poczem powitał zebranych wicemin. ks. Żongolowicz. Kolei witali zjazd prof. Sierpiński, prof. Błędowski, wiceprezydent m. Warszawy w imieniu stolicy oraz delegaci zagraniczni.

Jak Niemcy oplakują swoje kolonie

W dzielnicy berlińskiej Döberitz odsłonięto w tych dniach pomnik, poświęcony utraconym kolonom niemieckim. Koncepcja pomnika jest wysoce charakterystyczna dla bułnej psychiki Niemiec i zmiennym dokumentem że Niemcy od czasów Cesarstwa nie wiele się zmieniły. Glob ziemski wznoszący się na cokole, zwrócony ku widowi ostentacyjnie częścią z kontynentem afrykańskim, ocenia swemi skrzydłami orzeł pruski. A na cokole widnieje arogancki napis: „Niemieckie ziemie (?) w obcych rękach“.

Kleszcze nad Polską zacieśniają się
Podpisanie paktu bolszewicko-niemieckiego

Moskwa, 25. 6. (PAT.). Dn. 24 czerwca b. r. zastępca komisarza spraw zagr. Krestinski i ambasador niemiecki von Dirksen podpisali w Moskwie protokół o przedłużeniu mocy obowiązującej paktu, zawartego pomiędzy Z. S. R. R., a Rzeszą Niemiecką z dn. 24 czerwca 1926 r. w Berlinie. Równocześnie termin obowiązywania konwencji, zawartej przez oba rządy w sprawie procedury konyljacyjnej został uzależniony od trwania mocy obowiązującej wyżej wzmiankowanego paktu. W podpisaniu wczoraj protokół oba rządy dają wyraz swemu pragnieniu kontynuowania zaponio-

cą przedłużenia rzezonego paktu przyjaźnielskich stosunków, istniejących pomiędzy ZSRR., a Niemcami, przyczyniając się tem do dalszego rozwoju wzajemnej współpracy, odpowiadającej interesom obu krajów oraz dopomożenia do utrwalenia powszechnego pokoju. Pakt może być wypowiedziany za pomocą deklaracji, uczynionej na rok zgóry, ale w każdym razie nie wcześniej, jak dn. 30 czerwca 1933 r., w przeciwnym razie pakt automatycznie zachowuje nadal swą moc obowiązującą. Pakt musi być ratyfikowany przez obie strony.

Warto, warto..
Nacjonalści niemieccy zwiędzają Gdynię

Jak zapowiedzieliśmy z inicjatywy organizacji nacjonalistycznych kobiet udala się wczoraj statkiem w stronę Gdyni wycieczka nacjonalistów niemieckich. Uczestnicy wycieczki mieli przyglądać się Gdyni ze strony morza. Wyjaśnień technicznych udzielał kapitan w stanie spoczynku Martini, znany z wrogiego stanowiska wobec Polski. Podając wiadomość o tej wycieczce, „Baltische Presse“ zauważa, że nacjonalści gdańscy mogliby z całym spokojem oglądać port gdański nie tylko od strony morza, ale również i od strony lądu, przyczem spotkaliby się z ułatwieniami ze strony władz portowych w Gdyni.

Łofrowska prowokacja litewskich zbirów

Wilno, 25. 6. (PAT.). Na odcinku granicznym w rejonie Kołtyniany wydarzył się nowy fakt prowokacji litewskiej. — Przechodzący wzdłuż granicy włościanie widzieli, jak straż litewska uprowadziła siłą wgląd terytorjum litewskiego obywatela polskiego rolnika Dominika Kozłowskiego, który mając przepustkę rolną, znalazł się na granicy litewskiej. Straż litewska zakula Kozłowskiego w kajdany, bijąc go kolbami. Świadkowie tego zajścia słyszeli, jak straż litewska krzyczała „Ty szpicgu, zginięsz jak pies!“

W obronie przed „polską zaborczością“!

(o) Warszawa, 25. 6. (Tel. wł.). Z Piły donoszą, iż prasa tamtejsza ogłasza odezwę „Ostmarkenvereinu“, stwierdzającą, iż wskutek bezczynności rządu niemieckiego wobec polskiego ducha zaborczego (!?), wyrażającego się w stałych prowokacjach, jest zmuszona wystąpić z komisji wschodniej niemieckich organizacji. Odezwą stwierdza dalej, że „Ostmarkenverein“ pracować będzie energicznie w kierunku stworzenia silnego „Grenzschutzu“ na wschodzie Niemiec. Odezwą „Ostmarkenvereinu“ swem ostrzem skierowana jest oczywiście przeciw Polsce.

Plk. Kosiek-Biernacki w służbie cywilnej

(o) Warszawa, 25. 6. (Tel. wł.). Dowiadujemy się, że ukazał się dekret Ministerstwa Spraw Wojsk. o przeniesieniu w stan nieczynny na przeciąg 12 miesięcy plk. Kosiek-Biernackiego, dowódcy 38 p. p. w Przemyśle, który przechodzi do służby cywilnej.

Sensacyjny proces rozwodowy w Wiedniu

Dyrektor banku kupił od przemysłowca żonę

Zupełnie chyba wyjątkowy proces toczy się obecnie przed sądem wiedeńskim.

P. Marja K., żona znanego w Wiedniu i ogólnym szacunkiem otoczonego dyrektora banku, powodowana zwyczajną kobietom ciekawością, przeglądała pewnego razu niebezpieczną w biurku rozmaite papiery męża. Zrazu nie specjalnego nie zwróciła jej uwagi, wtem jednak do rąk jej dostał się dokument, który w jej sercu wywołał istną burzę zazdrości i piekielnego gniewu. Oto dokumentem tym była formalna umowa, zawarta między p. K., a również znanym przemysłowcem wiedeńskim panem H., w której tenże znajdując się widocznie w kłopotach materialnych, za odpowiednio wysoką sumę zrzecował z wszelkich praw przysługujących mu jako małżonkowi

wobec swej żony Józefiny i pozostawił jej zupełną wolność w bliższym obcowaniu z p. Franciszkiem K.

W tym samym dokumencie zrezygnowała Józefina z wszelkich praw alimentacyjnych ze strony swego męża, natomiast dyr. K. podjął się całkowitego jej utrzymania nawet w razie zerwania z nią...

Jeżeli zważywszy, że pp. K. żyli 27 lat w idealnej zgodzie małżeńskiej, zamęczanej tylko chmurkami małych i drobnych nieporozumień, można sobie wyobrazić, co działo się w sercu kobiety, w którą uderzył tak straszliwy grom z zupełnie jasnego nieba. Zrazu nie wierzyła — wreszcie zrozumiała, że dokument nie jest wcale jakimś żartem i zainteresowała w tej sprawie męża. On jednak zupełnie się nie

skonstronował i oświadczył żonie, że rozmyślnie sporządził podobny dokument, aby raz na zawsze ulecić żonę z nieuleczalnej i zupełnie nieuzasadnionej zazdrości.

W tym celu porozumiał się ze wspólnymi przyjaciółmi panem i panią H., którzy zgodzili się na ten żart.

Pani K. nie dała się jednak przekonać i wdrożyła przeciw mężowi kroki rozwodowe. W toku rozprawy dyr. K. stanowczo obstawał przy swoim, wobec czego rozprawę odroczonego celem powołania dalszych świadków.

Ze względu na to, że zarówno pp. K. jak pp. H. są doskonale znani w wiedeńskich sferach towarzyskich, ciekawa ta afery budzi tam zrozumiałe zainteresowanie.

ogłoszenia: wiersz milim. na stronie 7-lamowej . . . 0,25 zł
w tekście na pierwszej stronie . . . 1,50 zł
na drugiej i trzeciej stronie . . . 1 zł — w tekście . . . 0,60 zł
Drobne za słowo 15 gr. pierwsze słowo podwójnie.
Dla poszukujących pracy i nekrologi 25% zniżki, komunikaty 50 gr.
Za ogłoszenia skomplikowane i z zastrzeżeniem miejsca 20% nadwyżki
W Gdańsku za wiersze mm na stronie 7-lamowej . . . 15 fen.
Drobne za słowo 5 fen. — tytułowe . . . 10 fen.
Przy sądownym śledztwie należności rabat upada. Dla wszelkich spraw
spornych właściwe są Sądy w Toruniu. Za terminowy druk przepisane
miejsce ogłoszenia administracja nie odpowiada.

Redaktor odpowiedzialny Stanisław Nowakowski w Toruniu Bydgoska 7.
Rea. odpowiedzialny na Bydgoszcz Michał Stefan Mostowa 6
Redaktor odpowiedzialny za sprawę W. M. Gdańska Wł. Cieszyński,
Gdańsk Stadtgraben 6
Redaktor odpow. na Gdynię Henryk Tetzlaff, Gdynia, Grabówk
Redaktor odpowiedzialny na Inowrocław, Józef Dąbrowski
Inowrocław ul. Poznańska 65
Redaktor odpowiedzialny na Grudziądz, Józef Stanaob, Groblewa 6
Za ogłoszenia odpowiada administracja
Wydawnictwa: „Dzień Pomorski“, „Dzień Bydgoski“, „Gazeta Gdańska“,
„Gazeta Morska“, „Dzień Grudziądzki“, „Dzień Kaszubski“,
„Dzień Kujawski“
Czcionkami Pom. Druk. Rain. S. A. w Toruniu Bydgoska

Abonament miesięczny wynosi
w ekspedycji miejscowych agencji . . . 3.— zł
z odnośnikiem do domu w Toruniu . . . 3,40 zł
oraz opłatą za odnośnikiem . . . 3,36 zł
pod opaską . . . 4,50 zł
z Gdańsku przez pocztę . . . 2,50 gd przez chłopca . . . 2,30 zł
z odbieraniem w administracji wprost od 2 zagranicą 4 gd . . . 7.— zł
W razie wypadków, spowodowanych siłą wyższą (np. przeszkody w za-
kładzie strajki). Administracja nie odpowiada za niedostarczenie pisma
P R E N U M E R A T A „DNIA KUJAWSKIEGO“ miesięcznym w admini-
stracji 2,70 zł — na pocztach już z odnośnikiem kwartalnie 9,27 zł
miesięcznie 3,09 zł